

Publicerad 2012-01-13 12:03 av barfotafantomen

Minnen som försvinner

Åh, ni kan inte tro att jag längtar så.

Jag längtar efter tystnaden, det spegelblanka mörkret som glänser likt ett oseende öga. Jag längtar efter intet, där inga tankar finns, där inte marken fångar mina fötter.

För varje dag som går märker jag hur slutets gravitation drar mig närmre. Jag har inte erkänt det för mig själv än men sen dagen jag fyllde nittio har jag suktat så; det är som dagen före julafton, fast jag tror mig veta precis vad jag ska få.

Denna text är skriven av drömmens penna då jag inte har mod eller egoism nog att tänka dessa tankar i vaket tillstånd.

Imorgon kommer min dotterdotter att väcka mig klockan nio, jag kommer att serveras en kopp te och en smörgås med marmelad. Jag kommer att sitta i min trädgård hela dagen om vädret tillåter och lyssna på vindens hemliga och trolska toner. Detta papper kommer vara lika tomt som när jag satte ner pennan, jag kommer fortsätta att förundras över himlens blånad, över kärleken från min familj, över tidens gång och över ynnesten om att döden kanske inte finns.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren barfotafantomen med Poeter.se id #28928 innehar upphovsrätten